

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1425/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Вуге, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Вуге - адвоката Ирене Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.82/24 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2025 од 26.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Вуге - адвоката Ирене Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.82/24 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2025 од 26.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.82/24 од 08.04.2025. године окривљени Дарко Вуга је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 20.07.2023. године до 25.08.2023. године. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом и то тако што му се забрањује управљање моторним возилом „Б“ категорије за период од 3 године по правноснажности пресуде, с тим што се време које окривљени проведе на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени АА је упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2025 од 26.09.2025. године усвојена је жалба браниоца окривљеног Дарка Вуге, па је преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.82/24 од 08.04.2025. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Дарка Вугу, за кривично дело тешко дело против

безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је правостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 20.07.2023. године до 25.08.2023. године, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног Дарка Вуге и у целости жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Дарка Вуге - адвокат Ирена Ђорђевић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.82/24 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2025 од 26.09.2025. године у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што ће противправне радње окривљеног Дарка Вуге правно квалификовати као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осудити га на казну затвора у трајању од 1 (једне) године коју ће окривљени у смислу члана 45. став 3. КЗ издржавати у просторијама у којима станује, а у коју казну ће се окривљеном урачунати време проведено у притвору у периоду од 20.07.2023. године до 25.08.2023. године, те окривљеном изрећи меру безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије на период од 1 године, с тим да се време које окривљени проведе на издржавању казне не урачунава у време трајања мере безбедности.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбачити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Дарка Вуге као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте и наводећи да је суд погрешно правно квалификовао противправне радње окривљеног као кривично дело тешко дело против безбедности јавног

саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и за исто га огласио кривим, будући да су у његовим радњама садржана обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ. Међутим, бранилац у својим даљим наводима којима образлаже овај свој став, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, оспоравајући при томе закључак суда да је окривљени критичном приликом у односу на предузету радњу извршења предметног кривичног дела поступао са евентуалним умишљајем и полемишући са разлозима које су нижестепени судови дали у образложењима побијаних пресуда за овај свој закључак и за закључак да је окривљени критичном приликом показао безобзирност према другим учесницима у саобраћају, те износећи сопствени закључак да из изведених доказа и то токсиколошко-хемијске анализе узорака крви и урина окривљеног обављене од стране Завода за судску медицину у Нишу, из налаза и мишљења вештака и из одбране окривљеног произилази да је окривљени, који критичном приликом није био под дејством алкохола и психоактивних супстанци, и у односу на предузету радњу извршења предметног кривичног дела поступао са свесним нехатом, а да кретање окривљеног брзином већом од дозвољене може имати само допринос настанку предметне саобраћајне незгоде, као и да непосредан узрок предметне саобраћајне незгоде представљају пропусти у кретању пешака који је у алкохолисаном стању изненада и небезбедно истрчао на коловоз и представљао је изненадну препреку за окривљеног на путу. Изнетим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се нижестепене пресуде, по налажењу Врховног суда, суштински побијају због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене изведених доказа од стране нижестепених судова, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не указује у чему се то конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић